

40

TÄHEKE

NR. 5 1962

TERVITUSI PIONEERIORGANISATSIIONI AASTAPÄEVAKS!

Tere, kallid pioneerid!

Mõne päeva pärast tuleb teil suur, suur pidu. Meie, oktoobrilapsed, ootame seda ka väga. Tuleme teile siis kõik ise õnne soovima. Aga seda me praegu küll välja ei ütle, mida me teile kingime. Muidu pole pärast põnev.

Täna kirjutame teile üheskoos sünnipäevakirja. Soovime teile kõigile pioneerorganisatsiooni 40. sünnipäevaks palju õnne! Suur aitäh selle eest, et te meiega alati mängite, toremaid lugusid jutustate, ekskursioonile viite ja et te meie sõbrad olete.

Teie, pioneerid, olete meie kõige paremad sõbrad. Meie oma klassi õpilased on ka head sõbrad, kuid teie olete niisugused, kelle moodi me tahame kõik tulevikus olla.

Räägime teile täna ühe saladuse ära. Sünnipäeva puhul ju võib, eks? Meie kohe salaja vaatame teid. Vaatame, kuidas te kooli tuletate ja mida koolis teete. Tänaval vaatame ka. Igal pool vaatame. Teie küll seda vist ei tea? Ei, kes teile seda ütles!

Te ei tea seda ka, miks me teid kogu aeg vaatame. Aga sellegi pärast, et tahame kõik kangesti teie moodi olla. Tahame nii hästi õppida nagu teie, niimoodi viisakalt käituda nagu teie, niisama abivalmid olla nagu teie. Tahame niisugusteks tublideks pioneerideks saada nagu teie.

Me püüame juba praegu hästi tublid olla. Täname „Täheke“ jutustabki sellest, mida me teeme ja kuidas käitume, et olla teie sarnased.

Sünnipäevapeol kohtume! Teid tervitavad

oktoobrilapsed

H. PUKK

ÜHE VAIDLUSE LÕPP

Illustreerinud I. TORN

Hindreki tuli koolist. Seal olid oktoobrilapsed iluaias kõvasti tööd teinud: lilli istutanud, muru rehitsenud, teeradadele helekollast liiva kandnud. Hindrek oli kodunt isegi suure punase käsna kaasa võtnud. Sellega oli hea koolimaja ukseklaase puhastaks pesta. Ka ukse kõrvale kinnitatud suur silt sai Hindreku abiga endale puhta näo, nii et „3. Keskkool“ paistis nüüd kõigile juba kaugelt silma.

Oligi kodutänav käes. Hindrek keeras ümber nurga ja jäi äkki seisma. Asja värvitud helepruuni plangu ääres askeldasid kaks poissi.

Üks hüüdis parajasti kõva häälega:

„Mina käin esimeses koolis! See on vahva kool!“

Ja tõmbas nende sõnade kinnituseks kriiditükiga plangule number ühe.

Kohe tõukas teine poiss esimese kõrvale ja hüüdis veel kõvemini:

„Aga mina käin jälle teises koolis! Ja see on veel vahvam!“

Ning joonistas plangule kriidiga number kahe. See sai ühest palju suurem, sest teine kool pidi ju ka kangem olema.

Kuid esimene poiss ei andnud alla. Ta surus teise omakorda plangu äärest eemale ja kisas:

„Ei ole! Esimene kool on iga naks kangem!“

Ja vedas plangule maailmatu pika ühe.

Nüüd sai teine poiss hoopis kurjaks. Ta virutas esimesele hea matsu ja kisas veel kõvemini:

„Pole ühti! Teine kool on üle kõige!“

Ka kriiditükk läks jälle käiku. Ja joonistas plangule nii suure number kahe, et üks jäi päris varju.

Seal astus Hindrek poiste juurde, tõmbas kotist alles niiske käsna ja kustutas plangult maha kõik sinna sirgeldatud ühed ning kahed.

Pööras siis ringi ja ütles lühidalt:

„Aga mina olen kolmandast koolist!“

Ning kõndis edasi.

H. MÄND

Sõbralikud lapsed

Kapten Kallel nutt on varuks,
sest et merel tuul läks maruks.
Nüüd ta ilus purjepaat
kodukaldale ei saa.
Tuli üks oktoobrilaps,
püüdis laeva kinni – kraps!
Nagu Tõll ta seda kandis,
kaptenile üle andis.

On võilill jänkule niisama hea
kui meile komm ja kook.
Me täheke seda ammu teab,
võililli neile toob.
Naks-naks nudisabad söövad,
pärast keksutantsu löövad.
Tänuks villa meile nad
mütsiks, salliks annavad.

Laud täis on riidereste.
Kõik lõikavad ja liimivad
ja õmblevad ja triigivad,
ja valmib pükse, veste
ja seelikuid ja pihikuid
ja maske, mütse, rätikuid.
Need toredad. Miks salata –
nüüd karneval võib alata!

Kaua oli haige Maret,
õppimises maha jäi.
Nägi täheke ta muret,
iga päev nüüd keegi käib
talle abiks õppimises,
kuñi Maret jälle ise
kõike mõistab, oskab, teab.
Tal on sõbrad tõesti head.

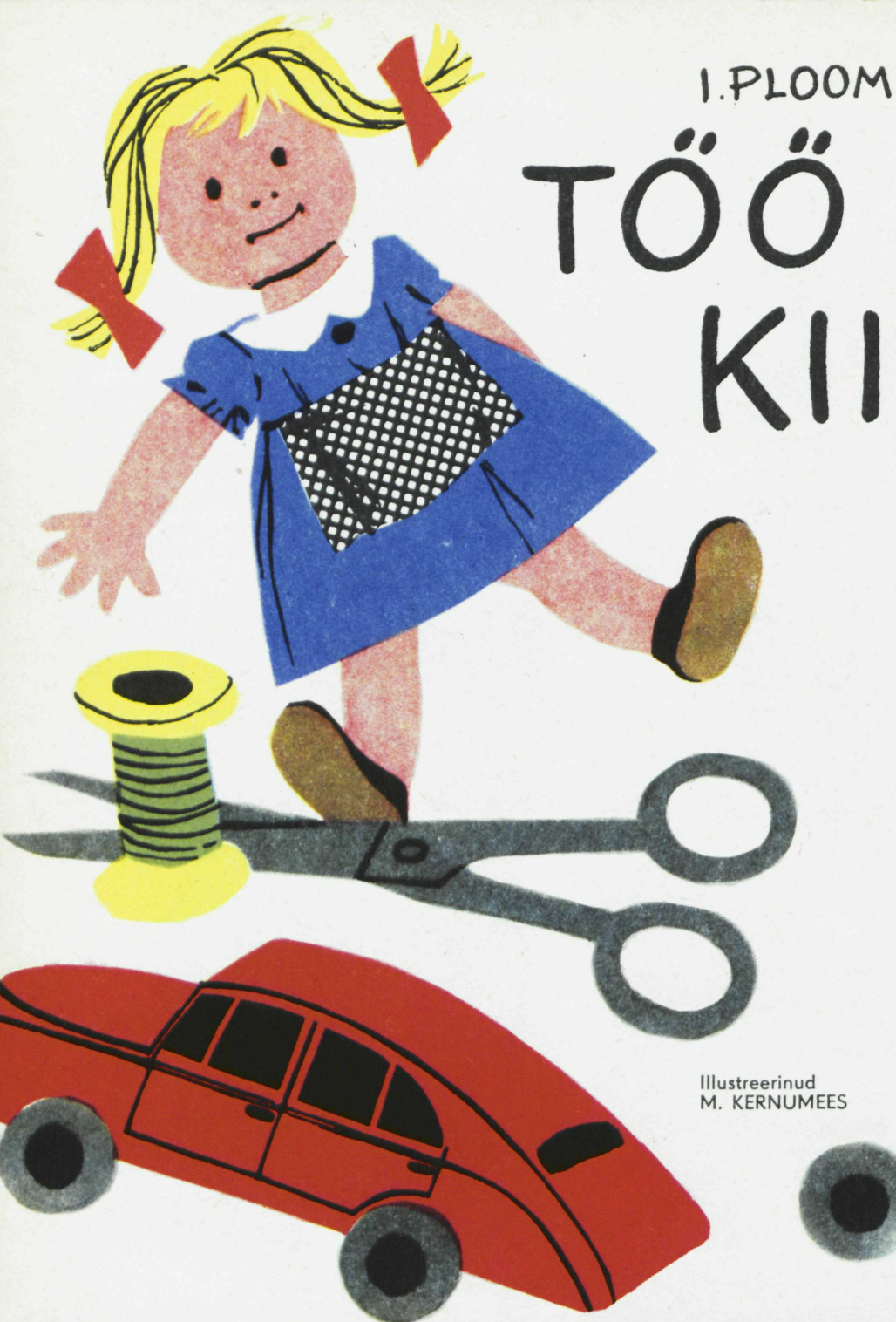

Röömsalt laudes täheke
matkale läks väheke.
Tee peal väsis väike Mall,
seljakott vist raske tal.
Peep on suur
ja Rein on suur.
Malle kott neil vahepuul,
edasi nüüd matkavad,
matkalaulu jätkavad.

Orav oksa peal peab aru:
„Miks on kuusik lapsi täis?
Kas neil täna talvevaruks
kübikorjamine käib?“
Rumal, lapsed neid ei söö,
lapsed teevad metsas tööd!
Käbist palju seemneid snab,
seemneist sirgub ükskord laas.

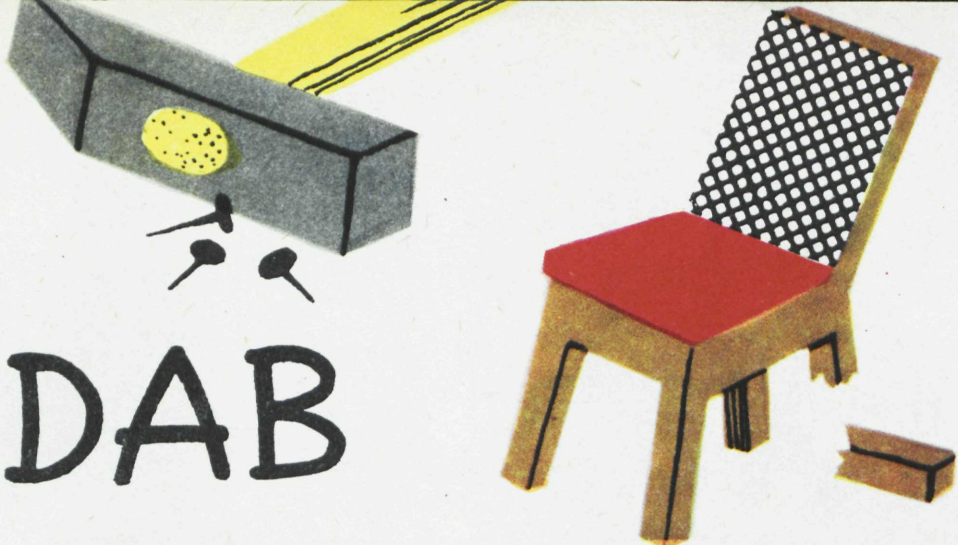

Illustreerinud E. VALTER

I. PLOOM

TÖÖ KIIDAB

II-b klassi oktoobrilapsed tulid mänguasjade näituselt, muljeid oli rohkesti. Sirje ja Anu rääkisid imeilusast nukukorterist, Igor ja Rein olid vaimustuses iseliikuvast autobussist. Anne ja Riina aga arutasid, et suurte kummist mänguasjadega oleks tore ujuma õppida. Rain vaikus. Talle tuli meelde ta tore mänguauto, mille isa kinkis ja mis nüüd katki oli.

Muljeid jätkus järgmiseks päevaks. Pärast tunde kogunes täheke pioneeritupa. Algul räägiti sellest, mida eile nähti, siis aga jutustas iga oktoobrilaps, missuguseid mänguasju on temal kodus. Nüüd selgus, et Rain pole ainuke, kel on nukrutsemiseks põhjust. Lidia ja Reeda nukud vajasisid hädasti uusi kleite, Sirjel nukuvanker parandamist...

II-b klassi oktoobrilastel on kaks suurt sõpra – Inge ja Liisa. Nad käivad juba kaheksandas klassis ning Liisa on koguni kommunistlik noor. Möödunud aastal olid nad ühel päeval tulnud esimesse klassi ja ütelnud: „Hakkame koos mängima!“ Nii sai sõprus alguse. Üheskoos mängiti, käidi ekskursioonidel, ja kui mõnel kippusid tähed aabitsas laiali jooksuma, olid Inge ja Liisa siingi abiks.

Nüüd sõnas Inge: „Mis oleks, kui tooksite katkised mänguasjad kooli ja parandaksime need koos ära?“

Oktoobrilapsed olid nõus.

Oli seal päeval pioneeritoas alles mänguasju: nukud ja nukumööbel, autod ning lennukid! Kes haaras nõela ja niidi, kes haamri, ning algas kibekiire töö. Anu, Lidia ja Reet aina lõikasid ja õmblesid.

Rein kinnitas oma lennukile ratta alla ning läks siis Sirjele appi nukuvankrit parandama. Nõnda möödus aeg ruttu ja töö jõudiski lõpule. Mänguasjadel oli hoopis teine nägu. Tüdrukud leidsid, et nukud on oma tehtud kleitides isegi kenamad kui uena. Rain ütles: „Näitusel oli üks tore auto, aga minu auto on palju toredam!“ Vana auto oli pärast oma kätega tehtud remonti endisest poole armsam.

Töö kiidab tegijat. Ja II-b klass oskab nüüd jälle endisest natuke rohkem tööst lugu pidada.

N. V. Gogoli nimeline Tallinna 21. Keskkool

Illustreerinud
M. KERNUMEEES

LILLEDE EEST HOOLITSEB JE-
LENA MINDEL.

MEIE OLEME TÄNA KORRA-
PIDAJADI

MATI TOIM JA OLEV MARMA
LASEVAD HARJAL KIIRESTI LII-
KUDA JA KLASSI PÕRAND
HAKKAB LAUSA LÄIKIMA.

MARE KLEMENTI KÄED ON
KULL VEEL VÄIKESED, AGA
TAHVLI TEEVAD PUHTAKSI

Tallinna 46.
Keskkool,
1-a klass

G. GERMANI fotod

KLASSI TA PUHASTAB HELKJAKS KUI PEEGLI, TÕUKUS JA USINUS TALLE ON REEGLIKS.

A. TIGANE

Küllap Kersti teab

Valas vihma. Ainuke kuiv koht väljas oli värava kangialune. Siia võlvitud käiku nüüd Kersti oma noorema õe Liia ja maja teised väiksemad lapsed – Maarika, Polli ja Priidiku – kokku kutsus.

„Mängime kulli!”

Lugemisel jäi kulliks Priidik. Ta

polnud laisk poiss. Kuigi Kersti tüdrukutele näitas, kuidas püüdjate eest siksakkidega ära põigata, kostis kulli jalgade madin aina põgenejate kannul. Nood kilkasid, nii et võlvialune kajas.

Korraga hüüdis Kersti üle väiksemate sagina:

„Andke teed!”

Jooksjate kära katkes, nad tõmbusid kõrvale. Väravast veeres sisse „Moskvitš”.

Kui auto oli läbi läinud, jätkati mängu. Priidikul õnnestus Maarika kulliks lüüa. Maarika oli küll kõige pisem, ometi polnud ka tema eest pääsemisega nalja. Pagejate kiljumine muutus veel valjemaks. Seal hõikas Kersti jälle:

„Andke teed!”

Ta ise haaras Maarika käest kinni, hoolimata sellest, et too kull oli, ja viis tema üsna seina ligi. Liia, Polli ja Priidik kogunesid samuti nende juurde. Kõik arvasid:

„Tuleb vist õige suur masin!”

Kuid seekord ilmusid väravast hoopis mees ja naine. Lastele pilku heitmata sammusid nad kangialusest õue.

Priidik pistis nurama:

„Need inimesed mahuksid ka muidu mööda! Ja kui nad niisugust teeandmist mitte raasukest tähele ei pane, milleks me siis vaikselt seisime?”

„Sest nõnda talitada oli ilus!” rääkis Kersti.

Priidik ei vaielnud – küllap Kersti teab, ta on oktoobrilaps. Maarika mõtles koguni:

„Tuleksid need inimesed tagasi, laseksime nad uuesti ilusasti läbi!”

Illustreerinud A. SILDRE

MEIE PUUD

Oktoobrilapsed on nimeks meil,
ning alati lõbus tuju on meil.
Head lapsed me olla püüame,
oktoobrilapse nime väärime.

Me rõõmsalt kõik tuleme kooliteel,
portfellis viied meil kõikidel.
Oktoobrilaps ju hästi õppima peab,
siis pea ta pioneerirätti kaela seab.

MAI MAGI,

Tallinna 20. Keskkooli I-c klassi
oktoobrilaps

ABISTAMISEST ON KASU

Tähekeses on meil 11 oktoobrilast. Meie
kõik õpime hästi. Kui aga mõnel tuleb
raskusi, siis aitame koos tal sellest üle saada.

Nii aitasime ükskord ka Antsu. Tal läks halvasti vene
keeles ja ta sai mitu kahte. Vene keelt aga oskavad meil
hästi Anatoli ja Leili. Nemad hakkasidki Antsu õpetama:
kontrollisid, kas Ants sõnu teab, ja lugesid temaga koos
õpetükke. Nüüd Ants enam vene keeles kahtesid ei saa.
Abistamisest oli kasu.

Meie abistame veel ka esimese klassi oktoobrilapsi raa-
matute katepaberite panemisel.

Nüüd aga lõpetame kirja. Nägemiseni!

Rakvere raj. Aluvere 7-kl. Kooli
III klassi oktoobrilaps

TERE, TÄHEKE!

I klassis õpib meil 10 poissi-tüdrukut. Oleme kõik oktoobrilapsed.
Meie tähekeses juht on IV klassi pioneer Mati Agu. Tema oskab hästi
ilusasti lugeda, peaaegu nii, nagu loetakse raadios.

Kui ilmub värske „Täheke“, siis loeme ja vaatame seda oktoobrilaste
koondustel. Koondustel oleme rääkinud ka kosmonautidest Juri Gaga-
rinist ja German Titovist, korjanud kooliaia lillseemneid, käinud küüli-
kufarmis kodujäneseid vaatamas ja neile süüa andmas, joonistanud ja
kleepinud. Igal koondusel õpime uusi mänge ja laule.

Kooli näärilpeol esinesid kõik meie klassi oktoobrilapsed näidendis
„Nukk läheb näärivana otsima“. Kõigile meeldis, kuidas Tiiu Lõhkkivi
nukk Anne osas esines.

Hageri 8-kl. Kooli I klassi
oktoobrilaps

OKTOOBRI LAPSED

OKTOOBRI LAPSED OLEME
JA KÕIKE HÄSTI TEEME.
KOOIAIAS TÕOTAME
SUVEVAHEAJAL:
PEENRAD PUHTAKS ROHIME,
KOBLIME KÕIK RAJAD.

HIIE SARV,
Abja Keskkooli II-a klassi
oktoobrilaps

Pildi „Koondusel“ aga joo-
nistas JURI MERISTE, Tal-
linna 7. Keskkooli I-a klassi
oktoobrilaps.

„Oktoobrilapsed jalutuskäigul!“ –
selle pildi saatis meie 6-aastane
EPP PADU Haapsalust.

TOREDAD KOONDUSED

Kõik oktoobrilaste koondused on
meile hästi meeldinud. Talvel meel-
dis meile kõige enam kelgutamine.
Alatskivil on palju mägesid ja neist
on hea alla sõita. Kuid ka teised
koondused on olnud toredad. Koon-
duse alguses oleme niisamuti rivis
nagu pioneeridki ja laulame oma
laulu. Meie laul on „Oktoobrilaste
laul“. Koondustel oleme õppinud
veel oktoobrilaste seadusi, rääki-
nud sõprusest, aususest, õppimisest
ja vanakeste abistamisest. Oleme
ka ise vanakesi abistamas käinud.
Koonduse lõpus mängime, laulame
ja tantsime. Meie koondustel on
huvitav olla, sest meie juht Liilian
V-a klassist teab alati palju uusi
jutte ja mänge.

Alatskivi Keskkooli I klassi
oktoobrilaps

ARMASTAN KA JOONISTADA

Mulle meeldib kõige rohkem joonistamine.
Kord tegid meie oktoobrilaste juhid niisuguse
koonduse, kus toimus joonistamisvõistlus.
Mina tulin sel võistlusel teiseks. Auhinnaks
sain vesivärvikarbi. Olin väga õnnelik.

EDA URBEL,

Tallinna 8. 8-kl. Kooli II-a
klassi oktoobrilaps

Mida Juku ei õpi, seda Juhan ei tea!

Vanatarkus nii räägib – see tarkus on hea: mida Juku ei õpi, seda Juhan ei tea!

Läheb merele püügile kalurilaev, seal kapteniks Juhan on auriku lael.

Võib lendur ta olla ka pilvede all, kõik suunad ja sihid ees lahti on tal.

Võib olla ta insener, arhitekt veel, kel selge on jooniste, arvude keel.

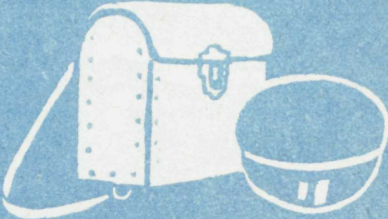
Maa haljendab kiikavas viljade voos, on Juhani juhtida tubli kolhoos.

Pöld kahiseb tuules nii tuumakais päis, eks Juhan kord Jukuna kooliteel käis.

Läks tarkusekindluse poole ta ründ, sealt algasid juba ta külvid ja künd.

Kõik lapsed on Jukud, kuid Juhan on suur, kel palgeil on tööde ja võitluste tuul.

Kuid kõikjal tal kaasas see tarkuste salv, mida Jukule koolis tõi sügis või talv.

Kuu *Märts*

Kuupäev	Oppeaine	Mis üles antud	Hinne	Teateid ja märkusi
08. Neljapäev	Sesti keel Tööõpetus Võimlemine Matemaa	Korrata lhk. 26 Käärid kaasa võtta Ülesanne nr. 39	5 5 5	
10. Reede	Laulmine Võimlemine Sesti keel Joonist.	Värvid kaasa võtta		
19. Laupäev				

**Rein on müüd
oktoobrilaps**

VALEERIA VILLANDI

KOOLI MINNES REIN EI MÕISTNUD UHTKI TÄHTE LUGEDA, AINULT PALLIMÄNGUKS MÕISTUST JÄTKUS TEISI SUGEDA.

HIRMUS TUUTU OLI KLASSIS ALGUL PAIGAL PUSIDA. KÕIK LÄKS SASSI. REIN SEAL VASSIS. KAHE PANI KUSIJA.

LÖPUKS SIISKI SUNDIS TAKKA, PINGUTAS END VÄHEKE, KUNI AKKI PÄHE HAKKAS TEMALEGI TÄHEKEEL.

NUUD ON REINU KOOLIKUUEL PUNATÄHT, MIL NURKI VIIS, PÄVIKUS TA NIME JUURES MUUDKUI „VIIS“ JA „VIIS“ JA „VIIS“.

EI TAL SOBI SAADA VÄHEM, OLLA NII, KUIS VAREMALT, SEST OKTOOBRIKASTE TÄHES IGAUKS SAAB PAREMAKS.

Ellu

Illustreerinud A. KRISTIANSON

J. Rannap
**KOPIKA-
KASSA**

Kopikakassa oli tavaline madalate äärtega pappkarp. Ta seisis pikapäevarühma klassitoas suure seinäärse laua sahtlis.

Pikapäevarühma lapsed on terve päeva koolis. Siin nad söövad, mängivad, loevad, kirjutavad ja arvutavad. Kui juhtub, et vihik numbreid või tähti täis saab, ei ole neil sellepärast vaja poodi joosta. Uute vihikute pakk on laualaekas. Pole muud, kui sahtel lahti tõmmata, kaks kopikat kassasse lasta ja töö võib edasi minna.

Pikapäevarühma oktoobrilastele meeldib niisugune kauplus väga. Kellele siis ei meeldi aus olla ja teada, et sind usaldatakse!

Aga ühel päeval oli kassas läikiv ühekopikaline. Seda märkas esimesena pioneer Rein. Väike raha seisis nelja kahekopikalise kõrval.

„Keegi on vihiku eest ainult kopika kassasse pannud?“ tõstis Rein silmad laua ümber kogunenud kaaslastele.

„Mina panin eile küll kahekopikalise,“ ütles Sirje. „Näe, sellesama, kõvera servaga.“

„Mina panin ka kahekopikalise,“ kinnitas Ingrid. Tema rahal polnud küll niisugust tundemärki nagu Sirje omal, kuid kõik teadsid selle tagi, et Ingrid räägib õigust. Kui ta kord kogemata pikapäevarühma lillevaasi lõhkus, jooksis ta kohe tunnistama, mis juhtunud.

Sel päeval ei olnud enam kellelgi tahtmist sahtlipoest vihikut võtta. Ka järgmisel mitte. Alles kolmandal hommikul kostis poe poolt rõõmus kõlksatus.

Lapsed pöördusid vaatama. Väike teise klassi tüdruk lükkas juba sahtlit kinni.

„Vihikut ei võtnudki?“ küsis Rein.

„Vihiku võtsin esmaspäeval,“ ütles väike tüdruk. „Siis mul oli ainult üks kopikas. Tahtsin teisipäeval teise tuua, aga jäin haigeks.“

Ta pani oma rahakoti tasku ja vaatas imestades, kuidas kaaslastel äkki näod särada löid.

Tallinna 22. Keskkool

Illustreerinud E. PIKK

estsaadik kui pioneer Priidik esimese klassi oktoobrilaste tähekesse juhiks hakkas, oli üheskoos palju huvitavat tehtud: lilli istutatud, küülikuid toidetud ja viisakustki õpitud. Ainult ekskursioonil ei olnud veel käidud.

Uhel päeval siis Priidik ütleski:

„Täna lähme ekskursioonile!“

Oktoobrilapsed mõtlesid, et nüüd minnakse tikuvabrikusse. Või siis sinna, kus masinad riidet koovad. Aga Priidik juhtis oma sõbrad hoopis ühest aiavärvast sisse.

„See on ju staadion!“ imestas sinise baretiga Kaarel. „Siin ma olen käinud. Malle ja Maret on ka.“

„Vaata, kui hästi!“ läks Priidiku nägu naerule. „Siis sa oskad vist küll näidata, mis nende valgete juttide vahel tehakse?“

Kaarel ajas ruttu kuu maha. Valged jutid ääristasid ju jooksuradu. Ainult Priidik ei jäänud tema jooksuga rahule.

„Niimoodi jookstakse pikka maad. Enne selle juurde asumist on vaja kiirjooksu harjutada.“

„Minu isa ütleb...“ alustas Malle, aga kellegi ei olnud aega kuulama jääda. Kõik tahtsid kiirjooksu õppida. Priidik näitas ette. Ega see olnudki väga raske. Kõigepealt tuli meeles pidada, et täistald maad ei puudutaks. Kiirjooksu joostakse jalapäkal. Siis pidi veel vaatama, et käed ilusasti käiksid ja põlv oleks iga sammu juures virk üles tõusma.

Kui küllalt joostud, läksid spordimehed staadioni teise otsa. Mis kast see seal oli, kuhjaga valget liiva täis?

„Mina tean, mina tean!“ hakkas Kaarel kepslema. „Siia hüpatakse. Ja seda teed mööda võetakse hoogu. Ja jalg peab tulema just-just selle valge paku peale. Minu käes on see väike asi.“

Sedamaid seadsid oktoobrilapsed endid hüppamisjärjekorda. Mõni astus valgest pakust veidike üle, teisel jäi natuke puudu. Aga liivakastis maandusid nad kõik. Ainult kiidukukk Kaarli hüpe ei ulatunud pehme liivani.

„Sa ei võta ühtlaselt hoogu,“ õpetas Priidik. „Algul jooksed

Tähekesse SPORDIKOONDUS

kiiresti, siis teed mõne sammu päris aeglaselt. Hoojooksu tuleb joosta aga nii, et jalad järjest rutemini käiksid. Ja silmadega peab äratõukepakku sihtima.“

„Minu... minu isa ütleb...“ tegi Malle jälle suu lahti, kuid ei jõudnud nüüdki lõpetada. Kõik tahtsid niimoodi hoogu joosta, et jalad käiksid järjest kiiremini ja silmad sihiksid valget pakku.

Ennäe – liiv tuiskas hoopis kaugemal! Ja Kaarelgagi tegi ilusa pika hüppe.

Kõige kaugemale maandus Malle. Ta vajus küll liivakasti istuli, kuid sellest ei olnud viga. Sest seal oli Mallel hea rahulik oma jutt ära lõpetada:

„Minu isa ütleb, et harjutamine teeb meistriks!“

A. KASK

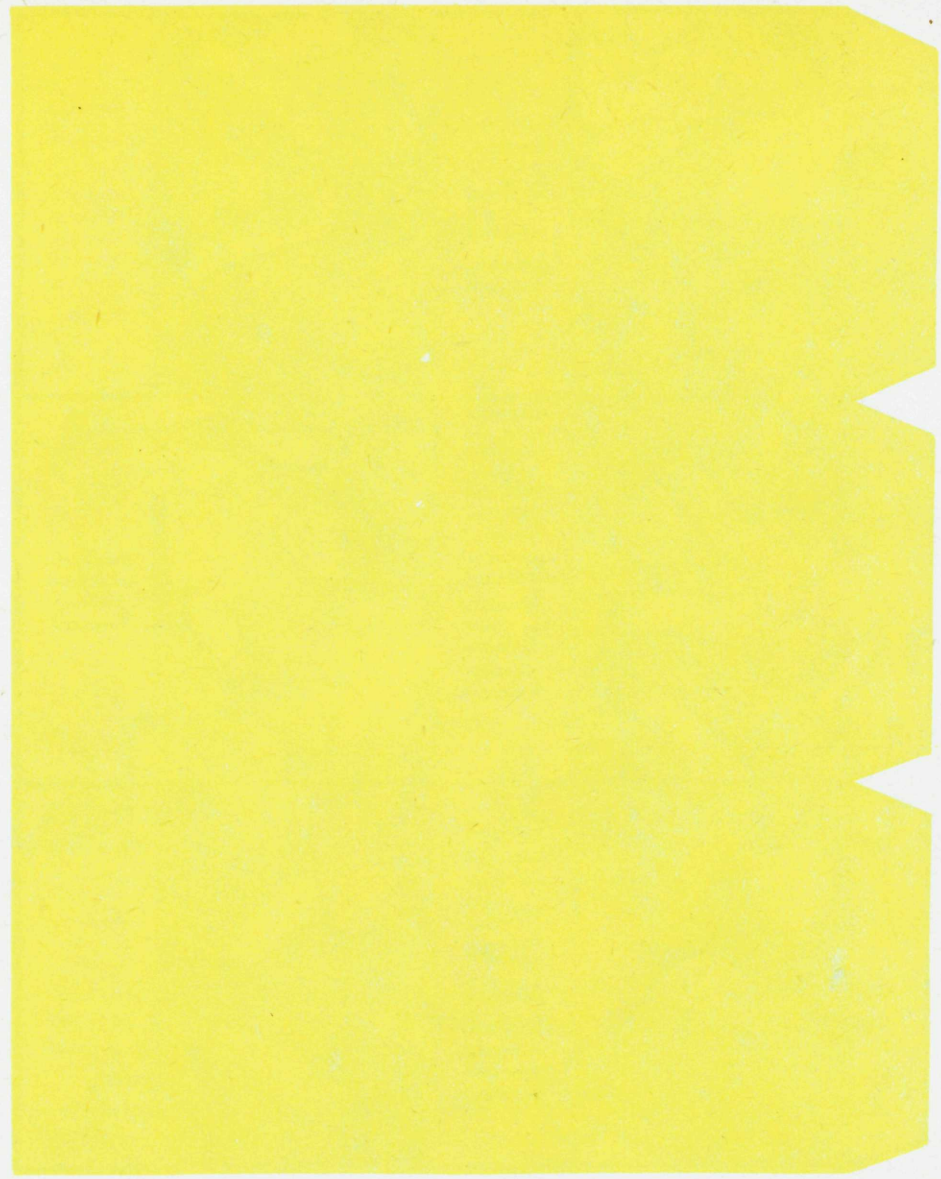
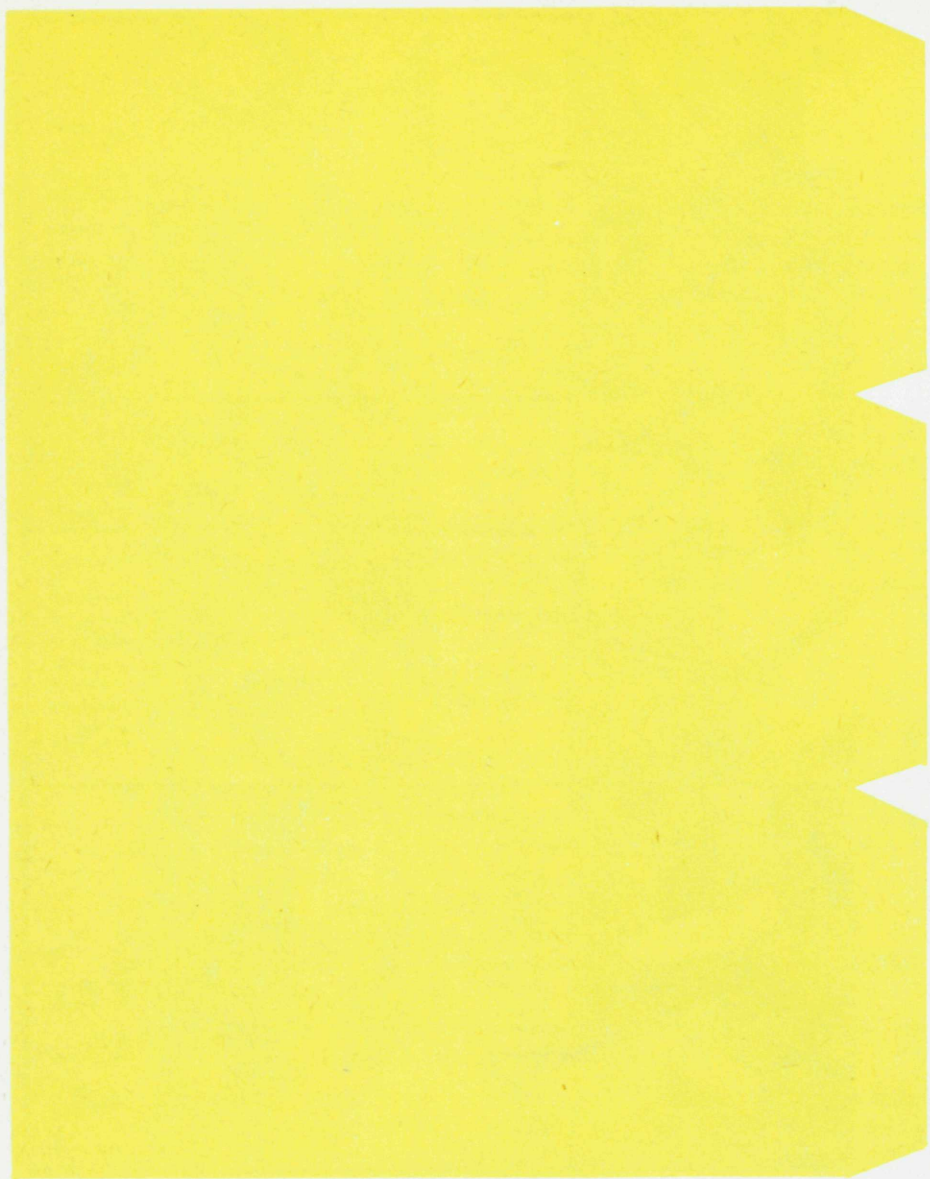
SELLEKS MÄNGUKS ON NATUKE NUPUTAMIST TARVIS.

KÕIGE ENNE LÕIKA NEED PILDID MOODA MUSTA JOONT LAHTI. SIIS VÕTA 6 TÜHJA TIKUTOOSI. KLEEBI IGAÜHELE NEIST ÜKS PILDIRIBA ÜLE, NII ET TOOSI ÜHELE VAAVLIKÜLJELE JÄÄKS

KOLLANE, TEISELE PUNANE OSA, PEALE JA ALLA AGA PILDID. NÜÜD ON SUL PDIKLOTSID, MILLEST VÕID KOKKU PANNA KAKS PILTI. PUNASTEST ÄARTEST AGA SAAD, KUI NEED RITTA ÕIGESSE JÄRJEKORDA PAIGUTAD, ÜHE LAUSE, JA KOLLASEST SERVAST, KUI TOOSID ÜLESTIKKU PAIGUTAD, TEISE.

Joonistanud
L. HÄRM

Lipp

U. Leies

PEETRIL ON LIPP
PUNASEST SIIDIST,
LIFU PEAL VIISNURK
KOLLASEST NIIDIST.

KUST SELLE LIPU
TA ENDALE SAI?
MEISTERDAS ISE –
SEST HOMME ON MAI!

TAHAB JU PEETER
PARAADILE MINNA,
VIIA KA LIPU
LEHVIMA SINNA.

Viimane koolikell

Kalju Kangur

KILL-KÖLL! LAULAB KELL
KOOLIPÄEVAL VIIMASEL.

LAULAB NAERURÖKETEST
MAANTEEL, LINNAST VIIVAL,
RÄNNUTEIST JA LÖKETEST,
JÄLGEDEST, MIS LIIVAL.

JÄNKUPOISIST VAIKESEST,
KAKRAIS KÜNKAHARJUST,
TAEVATAIEST PÄIKESEST,
KÜPSEIST VAARIKMARJUST.

SOOJA VIHMA SOSINAST
TEISPOOL TELGIKATUST,
RÖÖMUST MITMEST TOSINAST,
SÖBRAST UNUMATUST...

KILL-KÖLL! LAULAB KELL
KOOLIPÄEVAL VIIMASEL.

Illustreerinud V. KOTKAS

ELKND Keskkomitee ja ENSV Pioneeriorganisatsiooni Nõukogu ajakiri „Täheke“ nr. 5 – 1962.
Toimetuse kolleegium: E. Lahe, L. Lilleaas, I. Linnat, E. Lootsar, H. Pukk, H. Raigina.
Ajalehtede-Ajakirjade Kirjastus. Toimetuse aadress: Tallinn, Estonia pst. 4, tel. 449-70, 475-20.
Laduda antud 2. IV 1962. Trükkida antud 3. V 1962. Trükkiorj 49 000. Paber 60 X 90, 1/4.
Trükipoognaid 2. Arvutuspögnaid 4. MB-00389. Tellimise nr. 502.
Trükikoda „Otkoobor“, Tallinn, Tartu mnt. 41.

Esikaanel A. VENDERi joonistus
„Onnitleme sünnipäevalapsil“

Иллюстрация В. Коткас
Журнал „Звездочка“. На эстонском языке. Издатель ЦК ЛКСМ Эстонии.
Имбуб кард куус. Üksiknumber 15 kop.

Tervitus!

Pioneeride sünnipäeval koostas kuueaastane Liida tähekuubikutest järgmised sõnad:

TEEN MEILE SUURE PEO LIIDA

„See on tore!“ sõnas vanem vend, kes tükk aega uuris Liida meistritööd. „Kas sa liidake, aga tead, et samadest tähtedest saad koostada pioneeridele aasta-

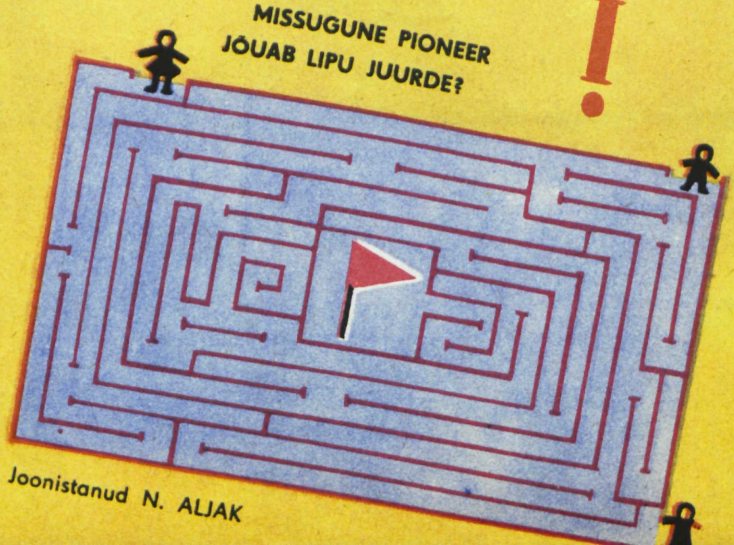
päevatervituse? Esimeseks sõnaks on pidulik tervitus aupaokudega, teine sõna on „meie“ ja kolmandaga tuleb öelda, keda sa tervitad!“
Liida nuputas veidi ja ennäe – tervitus oligi valmis!
Kuidas ta oma täheklotsid paigutas?

ÄRVA

PIONEERIPATRULL NÄGI TÄNAVAL NIISUGUST PILTI. KIRJUTAGE MEILE, MIS ON SIIN VALESTII!

OTSIGE KOOS MAASTIKUMÄNGUST OSAVÕTJATEGA ULES ANTS, MAIE, FANFAAR, TRUMM JA LIPUKEI!

Joonistanud N. ALJAK

ÄRA!

$$\begin{array}{r} PE \\ 3 \overline{) 54} \\ \underline{3} \\ 62,5 \end{array}$$

